

lovenes Revision. Der var en Del, der holdt paa, at Revisionen skulde foregaa efter 5 Aar, og Andre, at det skulde vare 10 Aar, og det Sidste blev vedtaget. Man gif dengang ud fra, i alt Fald gjorde jeg det, og jeg tror Flere med mig, at Liden muligvis kunde føre det med sig, at man kunde faae Lønningerne nedsatte istedetfor forhøiede. Men man har imidlertid set, at Liden har ført det med sig, at Lønningerne ere blevne høiere, idet vi i en længere Aarække have givet Dyrtidstillæg til Embedsmændene paa Finantsloven. Dette Dyrtidstillæg er imidlertid ikke givet til alle Embedsmænd, men kun naaet op til Lønninger af en vis Maximumstørrelse. Der kunde altsaa være Spørgsmaal om, hvis man ellers skulde gjøre nogen Forandring i Lønningslovene, da at give en noget større Lønning til de lavere lønnede Embedsmænd, og det tror jeg, er et Spørgsmaal, som det ogsaa kunde være værd at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Spørgsmaalet skal jo imidlertid ogsaa være, om det kan være nødvendigt nu for Diebliffet at foretage en Forhøielse af de høiere lønnede Embedsmænds Lønning, og det Spørgsmaal, mener jeg, vil blive taget under nøiere Overveielse under denne Lovs senere Behandling, idet jeg gaar ud fra, at Loven vil blive prøvet nærmere i et Udvalg. Det er imidlertid ganske vist, hvad der ogsaa er blevet fremhævet af ærede Løvere tidligere idag, at Forholdene her i Landet ikke egentlig se saa lyse ud med Hensyn til Statteydernes Indtægter, at man fra den Side betragtet kan gaa ud fra, at der hos Befolkningen skulde være stor Lust til at give større Lønninger til vore Embedsmænd, end det for Liden er Tilfældet, eller ialtfald kan findes at være nødvendigt. Det er ogsaa omtalt idag af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), ligesom det er blevet fremstillet af to ærede Løvere under Finantslovens 1ste Behandling, hvilke mørke Udfigter navnlig den største Indtægtsstilbe her i Landet nu har for sig, idet der kunde være Tale om, at vore Indtægter af Agerbruget snarere kunde blive mindre end større. Det vil jo føre til, at Befolkningen ude omkring i Landet vil komme til at leve under mindre gode økonomiske Forhold, end den nu for Liden gjør. Det er jo ogsaa blevet fremhævet idag, at Priserne ere stegne Tid efter anden, saa at der nu udtræves Mere til Livets Fornødenheder. Men jeg tror dog ikke, at der er saa stor Forskjel mellem nu og 1870, da Lønningsloven blev vedtagen. I nogle Aar af dette Tidrum steg Priserne paa Livsforbrødenhederne mere og mere, men vi ere vist Alle enige om, at de ere begyndte at synke. Hvorledes Liderne herefter ville udvikle sig, kan man ikke sige i Diebliffet, men i ethvert Fald er der ikke Udfigt til, at Liderne skulde blive lysere eller bedre for Statteyderne i Almindelighed. Saaledes som Lønningerne ere, navnlig for de høist lønnede Embedsmænd, ere de ikke saa maade-

lige, at der er Grund til at gjøre ialtfald større Forandringer. Efter min Mening bør man tage det under nøie Overveielse, inden man gaar til at foretage større Forandringer i det Bestaaende. Det er ogsaa blevet udtalt idag, at Alle have gjort større og større Fordringer baade Skolelærere og Bønder og Haandværkere, og at det har medført, at ogsaa de skulde have mere til deres Livsforbrødenheder end hidtil; men jeg frygter meget for, at de Lider ville komme, da ogsaa disse Klasser af Befolkningen blive nødt til at tage Steen i en anden Haand og gaa tilbage til det Gamle. Jeg tror, at det allerede viser sig mangfoldige Steder omkring i Landet, at Folk ikke kunne blive ved med at følge med Udviklingen og gjøre de Befolkninger, som de hidtil have kunnet. Jeg vilde finde det heldigt, om de kunde, men det er en Kjendsgjerning, at de ikke kunne, fordi de ikke kunne skaffe Pengene. Naar man færdes omkring paa Landet, ser man ofte Mangfoldige, som have uhyre Læs med at betale, hvad de skulde, ja, jeg havde nær sagt med at blive ved Stederne, og det er en Følge af de flette Lider og af, hvad de føre med sig. Jeg kan forøvrigt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) sagde, og jeg skal derfor med disse korte Bemærkninger slutte, idet jeg tror at have betegnet mit Standpunkt som det, at man just ikke skal være alt for rask, havde jeg nær sagt, med at give større Lønninger, ialtfald til de høistlønnede Embedsmænd. Hvis man derimod kunde finde en Maade til at lønne de Embedsmænd noget høiere, som have en meget lille Løn, skal jeg være villig til at gaa med dertil; men jeg tror som sagt, at hele denne Sag fortjener den nøieste Overveielse, inden man tager endelig Beslutning i den.

Finantsministeren (Strup): Det er fuldkommen rigtigt angivet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), at Ministeriet ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har set bort fra, hvad der kunde være ønskeligt, og har troet at maatte indskrænke sig til kun at forlange det Nødvendige. Jeg kan kun beklage, at denne Bestræbelse fra Ministeriets Side ikke har fundet mere Paaskjønnelse fra flere Sider her i Salen, idet man endogsaa har troet at kunne betegne det af Ministeriet fremsatte Forslag — paa enkelte Punkter i alt Fald — som noget Overflødigt. Naar Ministeriet har indskrænket sig til at forlange det efter dets Mening Nødvendige, gjælder dette ikke mindst de Bestemmelser i Forslaget, som have en organisatorisk Karakter. Det er i Virkeligheden en ganske overordentlig lille Forøgelse af Personalet, som er begjært gennem Lovforslaget, meget lille, ikke blot sammenholdt med den overordentlig store og — som jeg